

Του Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη

Χαρά αγνοείται.

Στο «μέσα» των παιδιών που χάνουν τους γονείς τους πριν τους γνωρίσουν, από σφαίρα που κίνησε να σπείρει το θάνατο.

Στα κρεβάτια των αρρώστων στα νοσοκομεία που βομβαρδίζονται.

Στα πρόσωπα των ανθρώπων που πορεύονται χωρίς το χθες και από σήμερα χωρίς το αύριο.

Στην ελπίδα που πάλι δολοφονήθηκε, που αναστήθηκε για να δολοφονηθεί ξανά και που πάλι θα αναστηθεί. Στα μικρά και μεγάλα αδιέξοδα της κάθε μέρας. Στις κυκλικές υποσχόμενες διεξόδους που σε φέρνουν εκεί που ξεκίνησες.

Στα ψυχοφθόρα «γιατί;», που θα μείνουν αναπάντητα όπως συμβαίνει πάντα.

Στα ψεύτικα τα λόγια που είπες νομίζοντας πως μπορείς να κάνεις όσα δεν μπορούν οι άλλοι.

Στα ψεύτικα τα λόγια που σου είπαν γιατί δυο λόγια όμορφα θέλουν οι ψυχές να αγαλλιάσουν κι ας είναι και ψεύτικα.

Στα λόγια τα αληθινά που είπες νομίζοντας πως μπορείς να κάνεις όσα δεν μπορούν οι άλλοι.

Στα λόγια τα αληθινά που σου είπαν μα τρώμαξες και τα βάπτισες ψεύτικα.

Χαρά αγνοείται.

Στο χάδι που δεν σου δόθηκε μα και σε κείνο που έδωσες μα δεν λογαριάστηκε ποτέ.

Στο φιλί που λαχτάρησες να δώσεις μα και σε κείνο που δεν πήρες ποτέ.

Στο χαμόγελο που ξέχασες να χαρίσεις μα και σε κείνο που δεν μπήκαν στον κόπο να σου χαρίσουν.

Στο όνειρο που έμεινε στη μέση γιατί φοβήθηκες μην τυχόν και τα καταφέρεις.

Στην αγκαλιά που αναζητάς μα και σε κείνη που δεν δίνεις γιατί έχεις μαζεμένα τα χέρια σου στο στήθος.

Στις καλημέρες που πνίγονται στη θλίψη.

Στις καληνύχτες που χάνονται στις μέρες που δεν ζούμε.

Στο απαραίτητο που είναι απαγορευμένο γιατί δεν φτάνουν οι οβολοί σου να το αγοράσεις.

Στους φόβους σου που πλάκωσαν τα «θέλω» σου.

Στα «θέλω» σου που ουρλιάζουν στις φυλακές που σου έχτισαν με τη βοήθειά σου.

Στους δρόμους που πάντα έβγαινες βράδυ για να αναπνεύσεις λίγο από τα νυχτολούλουδα.

Χαρά αγνοείται.

Όσο ξεχνάς πως οι γειτονιές θα μοσχοβολήσουν και πάλι.

Όσο τα πόδια σου δεν βρίσκουν το ρυθμό στο αέρινο ζεϊμπέκικο του Μίκη.

Όσο δε νιώθεις τη δύναμή σου να απογειώνονται πιάνοντας το χέρι των συντρόφων, των φίλων, των δικών και των αγαπημένων.